

Дуже істотний вклад в профілактику анти суспільної поведінки жінок здатна вносити церква, оскільки, як відомо, через особливості їх психології вони дуже чутливі до релігії і релігійних обрядів.

Особливу увагу по «перевихованню» жінок, які вчинили злочин, попередженню жіночої злочинності слід приділити в установах виконання покарань (УВП). Адміністрація УВП має реальну можливість ефективно впливати на процес нейтралізації, блокування, усунення, детермініт злочинності у державі загалом.

В основі причин жіночої злочинності лежать певні явища та процеси: зростання розшарованості суспільства, збільшення в ньому напруженості, конфліктів та ворожості, антигромадських явищ, активна участь жінок у суспільному виробництві, ослаблення соціальних інститутів, в першу чергу сім'ї.

Попередження жіночої злочинності дозволить підвищити рівень законності і правопорядку в нашій державі, усунути в суспільстві ряд негативних явищ, поліпшити виховання підрастаючого покоління.

Італійський досвід протидії злочинності серед молоді

Линюк К.В., студент ННПП НАВС

Науковий керівник: кандидат юридичних наук, доцент *Расцька Л.В.*

Проблема злочинності неповнолітніх завжди актуальна для суспільства, адже від того, як вона вирішується, залежить не лише стан і тенденції злочинності у майбутньому, а й моральний клімат у суспільстві в цілому.

Істотні зміни економічних, політичних та інших соціальних умов у нашому суспільстві, що позначилися на стані молодіжної злочинності, змушують правову науку знову звертатися до проблеми запобігання злочинам серед молоді.

Протиправна поведінка підлітків пов'язана насамперед з такими особливостями їхньої психіки, як підвищена навіюваність, несформованість життєвих орієнтацій, юнацький негативізм, наслідування. Саме підлітки групи ризику підтверджують відому істину, що лінощі - матір усіх пороків: більшість з них втратили зацікавленість у навчанні, роботі, їх приваблює сфера беззмістовного дозвілля - тусовки у під'їздах, випивки, азартні ігри тощо.

Прагнення постійно одержувати легку інформацію, що не потребує ніякого критичного інтелектуального осмислення: пусті розмови, сидіння годинами перед телевізором, захоплення популярною музикою, вживання наркогенних речовин тощо.[2]

Найчастіше причини підліткової злочинності - це результат неправильного виховання, відсутності догляду батьків за дітьми, матеріальних нестатків, негативного впливу найближчого оточення.

У нашій країні тенденція до зростання злочинності серед підлітків продовжує зберігатись, а криміногенна ситуація у підлітковому середовищі залишається складною.

Перед сучасним світом постають спільні проблеми і питання, вирішення яких можливе лише за умови співробітництва з іншими державами Європи.

У багатьох зарубіжних країнах і, зокрема, в Італії, важливу роль у проведінні молодіжної політики в галузі запобігання делінквентності

відіграє ювенальна юстиція. Як державна і загальносоціальна інституція, ювенальна юстиція Італії є системою нормативно-правових актів, державних і недержавних установ, спрямованих на захист прав дитини, ресоціалізацію неповнолітніх правопорушників, профілактику делінквентної та девіантної поведінки молоді.

В структурі злочинності молоді переважають корисливі, корисливо-насильницькі й насильницькі види злочинів. Злочини, вчинені молоддю, є більш зухвалими та агресивними порівняно із загальною злочинністю. Як в Україні, так і в Італії особливо зростає кількість злочинів, вчинених на ґрунті наркоманії й алкоголізму.

Запобіжна діяльність у галузі протидії злочинності молоді здійснюється як в Італії, так і в Україні практично одними й тими самими суб'єктами, а також спостерігається схожість позицій у діяльності спільних суб'єктів профілактики. Проте варто врахувати італійський досвід у частині більш широкого залучення органів місцевого самоврядування, громадських об'єднань і рухів, провідних релігійних конфесій.

Відмінності між італійськими та українськими запобіжними заходами полягають в тому, що перші є доляльшими по відношенню до неповнолітнього злочинця. Українські запобіжні засоби використовують попереднє ув'язнення до неповнолітніх (44%), тоді як в Італії використовують переважно заходи доляльного характеру, зокрема, домашній арешт (35%) [3].

З метою вдосконалення організаційного забезпечення запобігання злочинності молоді доцільно прийняття спеціальної програми, в якій повинні бути конкретизовані об'єкти й суб'єкти профілактики молодіжної злочинності, розподілено функції між ними, розроблено принципи їх взаємодії, передбачено кадрове забезпечення, кримінально-правова та психолого-педагогічна підготовка осіб, що беруть участь у запобіжній діяльності.

Аналіз італійського досвіду протидії злочинності молоді переконує в необхідності проведення адекватної каральної політики, що відповідає стану злочинності в країні. Враховуючи загальноєвропейську та світову практику протидії злочинності молоді, необхідно здійснювати гнучку й диференційовану політику, яка передбачає жорсткість кримінальної відповідальності за здійснення тяжких і особливо тяжких злочинів проти особи в поєднанні з гуманізацією покарання щодо осіб молодіжного віку, винних у вчиненні злочинів невеликої або середньої тяжкості. Виходячи з ідей соціальної держави та принципів гуманізму, необхідно скоротити обсяг кримінальної репресії щодо осіб молодіжного віку, які вперше вчинили злочин, який не є тяжким.[1]

Список використаних джерел:

1. Жукова Т.С. Правова система Італії, структурні елементи кримінального права щодо неповнолітніх в Україні та Італії / Т.С. Жукова // Держава і право : зб. наук. праць. Юридичні і політичні науки. – К. : Ін-т держави і права ім. В.М. Корецького НАН України, 2009. – Вип. 44. – С. 496–502.
2. Кримінологія (Ю.Ф.Іванов., О.М.Джужа), 2006
3. Жукова Т.С. Протидія злочинам неповнолітніх в Україні та Італії / Т.С. Жукова // Актуальні питання реформування правової системи України : V Міжнародна науково-практична конференція. – Луцьк : Волинський національний університет ім. Лесі Українки, 2008. – С. 460–463